

[Ib. Thyregod.]

den, at for at der skal foreligge et misbrug, må der foreligge dels den finansielle forbindelse, man taler om, dels at der er handlet til en anden pris end handelsværdien, således som finansministeren var inde på det, og det betyder altså, at der faktisk er sket en omgåelse eller en overtrædelse af de gældende skattebestemmelser. Det er noget, som man fra ligningsmyndighedernes side må have øjnene åbne for under gennemgang af disse skattesager; og det er noget, som man allerede efter den gældende lov må kontrollere. Bestemmelsen forudsætter i og for sig, at der er sket en overtrædelse, og jeg er derfor enig med finansministeren, når han siger, at det ikke kræver nogen lovændring at gribe ind i sådanne tilfælde.

Det er disse to specielle forhold, venstre-socialisterne her har peget på. Jeg vil gerne fremhæve, at der jo er mange problemer i forbindelse med aktieselskaber, at det er fuldt ud legitimt og rimeligt, at man opretter en erhvervsvirksomhed i form af et aktieselskab, men at der selvfølgelig i en så kompliceret lovgivning — og det gælder både aktieselskabsloven og aktieselskabsbeskatningsreglerne — kan være punkter, som kan give anledning til misbrug; jeg har selv peget på en af disse ting i forbindelse med det første punkt i forslaget, som der kan være grund til at se nærmere på. Det er på denne baggrund, finansministeren har talt om ligningslovsudvalgets behandling af disse spørgsmål, og det er naturligt, at det nu diskuteres nærmere i dette udvalg, og at man så kommer til en løsning, som griber ind over for de tilfælde, hvor der sker et misbrug, men i øvrigt bevarer de rimelige regler, som gælder for aktieselskaber.

Helge von Rosen: Forslaget om at afskaffe retten til i efterfølgende år skattemæssigt at udnytte underskud for selskaber, som ændrer virksomhed eller aktionærkreds, er en gammel kending i den forstand, at skatteretsprofessor Thøger Nielsen i 1957 i forbindelse med en afhandling om den tidsmæssige afgrænsning af indtægter og udgifter i detaljer udformede et egentligt forslag, som havde lovgivningen i USA som forbillede. I USA har man netop den længere fremføringsret og tilbageføringsret for underskud, som finansministeren var inde på.

Både hos skattemyndighederne og for andre, der beskæftiger sig med selskabsbeskatningen, er det problem, der her trækkes frem, ganske velkendt. F. eks. analyserer selskabsretsprofessor Gomard i Juristen for januar 1969 problemet; han vil henskyde en løsning til skattelovgivningen og er oven i købet mindre tilfreds med de forsøg, der er gjort på administrativt at løse det fra aktieselskabsregisterets side. Man kan også se af betænkningen fra 1969 om fællesnordisk aktieselskabslovgivning, som hr. Grünbaum nævnte, at det danske forslag om regler mod tomme aktieselskaber opgives — det findes side 9 — fordi problemet er for kompliceret og de andre nordiske lande ikke vil være med. Der henvises til en skattelovsmæssig løsning; ganske som hr. Grünbaum nævnte det før; som det siges, vil en løsning i aktieselskabslovgivningen være for lidet effektiv og for vanskelig at praktisere.

Forslagsstillerne har givet en pædagogisk udmærket fremstilling af, hvad det drejer sig om, men det har naturligvis ikke kunnet undgås, at fremstillingen er tilsvarende forenklet. Når der f. eks. tales om overdragelse af aktiekapitalen i et tomt selskab og påfølgende udvidelse af aktiekapitalen og udlån af den udvidede kapital mod rente, der ikke bliver beskattet, fordi den modregnes i det fremførte underskud, er der det at sige til det, at man ikke uden videre kan købe tomme selskaber. Den praksis, jeg lige nævnte før, som aktieselskabsregisteret følger, søger at hindre overdragelse af tomme selskaber. Ved tomme selskaber forstås man i registeret selskaber, som er udtømt for aktiver. Jeg tror nok, det vil vise sig, at det er de tomme selskabers problem, der er løst i de andre nordiske lande på en tilfredsstillende måde. De har jo delvis betydelig strengere regler for pligt til at træde i likvidation, end vi kender.

Det er nok rigtigere at tale om underskudsselskaber, som forslagsstillerne jo også delvis gør, men det er altså underskudsselskaber, som netop ikke er blevet tomme for aktiver; hvis aktiekapital i praksis overdrages, så vidt jeg kan forstå.

Sagen er mere kompliceret i det virkelige liv, end fremstillingen har kunnet skildre. Et typisk tilfælde vil være et selskab med en begrænset aktionærkreds, der efterhånden har måttet opgive ævred på grund af vedva-